

[Indenrigsministeren.]

ves bestemmelser om straf og disciplinarmidler. Hovedsigtet med lovforslagene er — på baggrund af den i folketingsåret 1972-73 gennemførte revision af den militære straffe- og retsplejelovgivning — at søge tilvejebragt en ønskelig harmonisering af reglerne om straf og disciplinarmidler for samtlige grupper af værnepligtige. For civilforsvarets værnepligtige betyder dette især en udvidelse af området for anvendelse af disciplinarmidler i forhold til egentlig straf, for de civile værnepligtige især, at de særlige disciplinarstraffe, vagtarrest, husarrest og ekstraarbejde, erstattes af disciplinarmidler. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for domstolene, men for særlige disciplinar- og ankenævn.

Lovforslaget om ændring af civilværnepligtsloven indeholder endvidere en forenkling af reglerne om tiltalerejsning.

De gældende bestemmelser indeholder regler om en lovbestemt minimumsstraf svarende til den resterende pligtige tjenestetid for den, der anden gang nægter at udføre henholdsvis civilt arbejde og civilforsvarstjeneste. Disse bestemmelser, der i praksis har fundet anvendelse over for medlemmer af sekten Jehovas Vidner, foreslås ophævet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om oprettelse af en fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder.*

Lovforslaget tager sigte på at realisere det forslag til folketingsbeslutning, som socialdemokratiet fremsatte den 24. januar her i tinget. Dette initiativ er fremkaldt af den alvorlige konjunktursituation, vi for tiden befinder os i, og som allerede har ført til en lang række virksomhedslukninger. Det er regeringens opfattelse, at en hel del virksomheder, som har betydning for produktion og beskæftigelse, og som på længere sigt vil være konkurrencedygtige, men som trues af lukning på grund af et midlertidigt afsætningsvigt, vil kunne klare sig igennem den nuværende situation, hvis der tilføres dem likvid kapital, eller hvis der kan sikres dem ny egenkapital til styrkelse af deres kreditværdighed.

Jeg vil gerne understrege, at forslaget

ikke er udtryk for nogen mistillid til, at vore banker og sparekasser som hidtil vil være indstillet på inden for mulighedernes grænse at sørge for kapitaltilførslen til vore virksomheder. Situationen er imidlertid ikke normal. Når virksomhederne på grund af afsætningsvanskeligheder for deres hidtidige produktion — hvilket bl.a. skyldes den varigt nedsatte byggerytme, men også den almindelige internationale konjunkturafmatning — tvinges ud i en accelereret omstillingsproces for at tilpasse sig de ændrede vilkår, og når dette sker samtidigt for et så stort antal virksomheder, så udsættes pengeinstitutterne uundgåeligt for ekstraordinære lånebehov og for større tabsrisici end normalt.

I den vanskelige overgangstid, vi endnu må igennem, før der er udsigt til, at et konjunkturomsving afgørende vil ændre denne situation, har regeringen ikke ment blot at kunne indtage en afventende rolle som tilskuer til det ressourcespild og de menneskelige tragedier, som ofte følger i virksomhedslukningers kølvand. Vi har ønsket at gøre, hvad der med rimelighed er muligt for at medvirke til, at dansk erhvervsliv ikke skal udsættes for en væsentlig og varig svækkelse i denne — forhåbentlig kortvarige — periode, ved at en række af vore vellede og levedygtige virksomheder, som vi gerne skulle kunne bygge videre på i fremtiden, bukker under, fordi der i denne ekstraordinære situation ikke er skabt den fornødne ekstraordinære mulighed for kapitaltilførsel, som kunne have hjulpet dem igennem de øjeblikkelige vanskeligheder.

Vi har arbejdet videre med de tanker, der lå bag forslaget af 24. januar, og har fundet frem til, at den mest hensigtsmæssige form vil være oprettelsen af en selvejende fond, der midlertidigt kan yde finansieringsbistand under forskellige former og inden for visse nærmere fastsatte grænser.

Der er ved udformningen navnlig lagt vægt på, at fondens midler kun kan anvendes til fordel for virksomheder, der efter en virkelig sagkyndig vurdering må anses for at kunne sikres fortsat beståen gennem fondens bistand, og kun hvor mulighederne for yderligere kapitaltilførsel fra de private pengeinstitutter er udtømt. Der er således ikke åbnet muligheder for, at fonden kan overtage nogen del af bankers og sparekassers normale opgaver, eller at dens midler blot bruges til